

Ergenekon Ahlakı *

Yıldırım TÜRKER

Başbakan, bu kez kıraathane yığıdı mahalle genci edasından sıyrılıverip orta sınıfın mutfakla salon arasında memleketten yakınan iyi vatandaş olarak konuştu: "Biz, Batı'nın ilmini, sanatını almadık. Maalesef, değerlerimize ters düşen ahlaksızlıklarını aldık..."

Bu önermeyi şimdiki kadar binlerce kez duymuş olmalıyız. Ama büyüünden hâlâ bir şey kaybetmemiş.

Türkiye'nin iyi kalpli ama saftoron, vatani için canını fedaya hazır ama kötü arkadaş kurbanı, dürüst ama biraz tembel bir çocuk olarak tasvirine Cumhuriyet eğitimimiz boyunca iyice alıştırmış bulunuyoruz. Türkiye'nin henüz hazır olmadıkları listesi, eski parlaklığını kaybetti elbet. Ama bu milletin asla hazmedemeyeceği, başa çıkamayacağı gerçeklikler, gelişmiş bir irade istediği için bu milletin korunması gereken sınavlar üstüne hemen her muhafazakâr liberalin söyleyeceği çok şey vardır. Olduğunu biliyoruz.

Türk vatandaşına nice konuda konuşma, nice meseleyi tartışma ehliyeti henüz verilmiş değil. Yüce yargı, eline yüzüne sivaştırarak 301 adındaki bu kördüğümü çözmeye çalışıyor.

Bu toprakların otoritesi, gücünü halkı çocuklaştırıp katılımını asgariye indirerek, 'halkın anlayacağı-anlamayacağı'nı belirleyerek pekiştirmiştir. Millet, rüşünü asla ispat edemeyecek bir güruhtan oluşmaktadır.

Değerlerimize ters düşen ahlaksızlıklara gelince, Başbakan'ın bu çaresiz ev kadını diliyle öncelikle hangi değerlerden dem vurduğunu tahmin etmek hiç güç değil. Kendisinin ve süttten çıkmış ak partisinin diğer muhteremlerinin ikide bir işaret ettiği hayat tarzı belli. Muhtemelen yakındığı ahlaksızlıklar da henüz hazır olmadığımızı çoktan karar verilmiş olan hak ve özgürlük talepleri.

Ergenekon operasyonunun tetiğinin tam da Hrant'ın ölüm yıldönümünde çekilmiş olması ardında elbette bir bit yeniği aramak zorundayız.

[Http://www.radikal.com.tr/haber.php?haberno=245689](http://www.radikal.com.tr/haber.php?haberno=245689)

Gururlu ve ak hükümet partimizin ABD görüşmeleri sonrası Genelkurmay'la varmış olduğu bir mutabakat söz konusu besbelli. Hani o amiyâne deyişle toplumun gazını almaya yönelik bir kurban seçimi değil mi açıkça?

Dokunulmazlar sultanı Veli Küçük'ün miadının dolduğuna karar verilmesi devlet siyaseti açısından kuşkusuz kutlu bir dönemeçtir. Ama Batı'dan mı aldığını bilemeyeceğimiz çeşitli ahlaksızlıklar; suikasttan komşu ülke ormanı kundaklamaya, eroin ve kumar girişimciliğinden çek ve senet mafyalığına, hepsi zaten bilinmekte, gazete bürolarında çekmeceler dolusu dosya olarak vaktini beklemekteydi.

Yargımız yargı

Daha birkaç ay önce mahkeme kapısı nümayişçisi ünlü vatansaver Recep Akkuş'un şikâyeti üstüne bana açılması olası bir 301 davası konusunda ifade vermek için adliyeye gittim. Odasında ifade vermekte olduğum savcıyla tatlı tatlı sohbet ederken kapı aniden açıldı ve içeriye ünlü bir vatandaş dalıverdi. Kemal Keriçsiz'i o an, savcıya ifade verirken karşımda buluvermek, tahmin edersiniz, oldukça tuhaf bir duyguydu. "Aa, meşgul müsünüz, ben sonra gelirim" diye gerisingeri çıkan Keriçsiz'in ardından savcı bezgin bir ifadeyle bana dönüp, "Bunlara da yüz verdik, başımıza çıktılar" deyiverdi.

Farkında değilim ama belki ben de sıkıntısını paylaşırçasına dudak büzüp başımı sallamışım. O an savcıya, "Pekiye neden yüz verdiniz? Kapınızdan hâlâ zırt pırt içeri dalıveren bu zâtın değerli bir hukukçu olduğu kanısında mıydınız? Şimdi neden bunaldınız? Şu an sağ kolunun beni şikâyet etmesi üzerine birlikteyiz. Bu durum size de tuhaf gelmiyor mu?" diye sorabilirdim. Ama muhtemelen Batı'dan kapmış olduğum bir ahlaksızlık sonucu susmayı ve bir an evvel oradan uzaklaşmayı yeğledim.

Veli Küçük, Kemal Keriçsiz ve diğer askeri-sivil

kökenli vatanını öldüresiye sevenlerin tutuklanması, tıkanan sistemin safra atmasından başka bir şey değildir.

Onların, hepimizin malûmu olan eylemleri sırasında devletin çeşitli kademelerinden destek gördüğünü, devlet tarafından milli gurur olarak koruma altında tutulduğunu biliyoruz.

Emekliliğini böylesine iktidarlı, yoğun bir mücadele içinde geçirmekte olan Veli Küçük'ün generalken nelere kâdir olduğunu tahmin etmeye çalışarak başlayabiliriz? Askeri mahkemeler, "JITEM diye bir şey yoktur" diye kimi davaları düşürürken Küçük'ün sorgulamasında JITEM'in komutanı olduğunu belirttiği iddia ediliyor.

İnkârı zırh edinmiş, sorgulanmayı vatan hainlerinin girişimi ilan etmiş yüce kurumlar, bu şimdi rollerine son verilmiş korku filmi karakterleriyle bağlantı kuran kademelerini araştırarak mı sanıyorsunuz?

İşkenceci emniyet birimlerini, gözümüzün önünde işlenmiş cinayetlerin dosyalarını halı altına süpürüveren vali, emniyet müdürü ve benzeri kimseleri hiç incitmeden; Küçük ve hempalarını korumak için göğsünü kalkan eden devlet kademelerini hiç töhmet altında bırakmadan devrim hükümeti olmaya kalkışan AKP, tarihe ancak basit bir pazarlıkçı-pazarlamacı kurum olarak geçecektir.

İsteddiği anda internette kimi sitelerin erişimini kesiveren yargı kurumlarının varlığı da, aslında dokunulmayan melanet odaklarının bekasının güvencesidir.

İlim ve sanat

Can Dündar ve Rıdvan Akar, bir süredir mükemmel bir zamanlamayla 'Ecevit'in gizli arşivi'ni tefrika ediyor. Orada MİT'den Emniyet'e, askerden siyasilere, devletin çeşitli kurumlarının sızıntı anlarında nasıl birbirlerine girdikleri, nasıl pazarlıklara oturdukları açıkça görülüyor. Susurluk Raporu'ndaki "Abdullah Çatlı 3-4 yıl ceza verilerek kurtarılabilirdi. Ortada bırakıldı" cümlesi, bu tür kanlı kahramanların miadı dolması halinde harcanıvermesine duyulan tepkiyi de yansıtıyor. Nitekim, "Bu metotlar geçmişte uygulanmıştır. Halen de uygulanmaktadır. Gelecekte de uygulanacaktır" ibaresi, herhalde Batı'dan aldığımız ilim ve sanata göndermede bulunuyor.

Kısacası, Veli Küçük ve birkaç gibisininin

tutuklanmasına bakıp büyük bir temizlik ve aklanma hareketi vehmetmek hiç de mümkün görünmüyor.

12 yaşındaki Uğur Kaymaz'ı ayağında terliklerle kurşuna dizip suçsuz bulunanlar ortada gezerken, Büyükanıt'ın 'iyi çocuğu' Mutkili Ali ve silah arkadaşları görevlerinin başındayken Ergenekon operasyonu ile nasıl ferahlayalım? Bu saydıklarım, ancak ayyuka çıkmış olanları. Ama özellikle Şemdinli olayları aydınlatılmadan kim bilir kaç tim oluşturabilecek görev başındaki vatanseverlerin varlığı nasıl unutulabilir?

Neredeyse tek kişilik Meclis içi mücadele sürdüren, sonra da partisinden istifa eden CHP Hakkâri Milletvekili Esat Canan, olayı özetlemişti: "Özellikle açılan davanın iddianamesinde Büyükanıt Paşa'nın adının geçmesinden sonra araştırmalar iyice gevşetildi ve üzeri örtüldü. Bu olay aydınlatılmak istenmiyor. Susurluk'ta olduğu gibi bunun da üzeri örtülecek. Daha ilk günden Büyükanıt'ın olayın asker failine ilişkin 'iyi çocuktur' diye açıklama yapması bu olaya bakış açısını ortaya koymuştu. Her yerden müdahale edildi. Askerler ve bürokrasi içindeki yetkililer müdahale etti. Ana muhalefet de dahil olmak üzere siyasi parti liderlerinin tümü olayı bıraktı.

Öyle bir noktaya geldi ki araştırma komisyonu kurulmasından pişmanlık duymaya başladı Meclistekiler.

Olay çok açık olmasına karşın hukuk dışılığın üzeri örtülerek terörle mücadele edildiği sanılıyor. Şemdinli'ye bomba atarak mücadele olmaz."

İşkenceci polisler hâlâ ve mümkünse hiçbir zaman cezalandırılmıyor. Gözaltında ölümüne sebebiyet verdikleri kurbanlarının hesabı da kendilerinden sorulamıyor. Zamanaşımı onların yanında. İşkence yuvaları kurmuş cuntacı generalleri bile rahmetle anmak zorundayız. 33 Kürdü kurşuna dizip idam cezası alan Orgeneral Mustafa Muğlalı'nın adı, daha birkaç yıl önce bir Jandarma Sınır Taburu'na verilmedi mi?

Meselenin adını koyuverelim.

Bu topraklarda polisin ve askerinin morali her zaman vatandaşın canından daha önemli olmuştur.

Veli Küçük ve avanesini besleyenler ortaya çıkarılmadıkça ilim irfan ve ahlaktan geçtim yaşama hakkından söz etmek bile mümkün değildir.